

Yol Harcamalarına Katılma Payı Hesaplanırken Emlak Vergisi Değerine Yeniden Değerleme Oranının Uygulanamayacağı

Bu karar; yol harcamalarına katılma payının bina ve arsalarda beyan edilen vergi değerinin yüzde ikisi üzerinden mi, yoksa yeniden değerlendirme oranlarının vergi değerine uygulanması sonucu bulunan matrahın yüzde ikisi üzerinden mi hesaplanacağına ilişkindir.

T.C.

DANIŞTAY

9. Daire

Esas : 1997/4731

Karar: 1998/3715

Tarih: 20.10.1998

ÖZET: Yol harcamalarına katılma payı hesaplanırken emlak vergisi değerine yeniden değerlendirme oranı uygulanamaz.

(2464 sayılı BGK. m. 86, 89)

KARAR METNİ:

Temyiz İsteminde Bulunan : ... Belediye Başkanlığı

Karşı Taraf : ...

İstemın Özetı : ... yapılan kaldırım sebebiyle cadde üzerinde gayrimenkulü bulunan yükümlüden 1996 yılı için istenen yol harcamalarına katılma payının kaldırılması istemiyle açılan davayı; ihtilafın konusunun yol harcamalarına katılma payının bina ve arsalarda beyan edilen vergi değerinin yüzde ikisi üzerinden mi, yoksa yeniden değerkeme oranlarının vergi değeriine uygulanması sonucu bulunan matrahın yüzde ikisi üzerinden mi hesaplanacağına ait olduğu, 2464 s. Yasasının 86. maddesinin (c) bendinde, kaldırımsız ve bakımsız bulunan yolların kaldırım veya parke kaldırım haline getirilmesi veya asfalt yapılması, kaldırım veya şose halindeki yolların da parke, beton veya asfalta çevrilmesi halin de bu yoldan yararlanan gayrimenkul sahiplerinden yol harcamalarına katılma payı alınacağıının, aynı yasanın 89. maddesinin (a) bendinde de harcamalara katılma paylarının bina ve arsalarda vergi değerinin %2"sini geçemeyeceğinin hükme bağlandığı, davacı dava dilekçesinde, 1994 yılı emlak vergisi genel beyan döneminde emlak değerkleri toplamı olarak 1.065.000.000 TL. beyan ettiğini, davalı idarenin yol harcamalarına katılma payı olarak bu değerin %2"si olan 21.300.000. TL"yi talep etmesi gerekirken 4.410.825.300 TL değerk üzerinden 36.325.570 TL katılma payı istediğini ileri sürerek 36.325.570 TL yerine 21.300.000 TL katılma payı ödenmesi yönünde talepte bulunduğundan, söz konusu 21.300.000 TL katılım payının ihtilaf konusu olmadığının, ihtilafın $(36.325.570 - 21.300.000) = 15.025.570$ liraya ait bulunduğunun anlaşıldığı, 2464 s. Yasanın anılan hükümlerinden, harcamalara katılma paylarının bina ve arsa değerinin yüzde ikisini geçemeyeceğı, emlak vergi değeri üzerinden alınacağı sonucuna ulaşıldığı, davalı idarenin davacıdan 21.300.000 TL katılma payı talep etmesi gerekirken, emlak vergi değeriine 1995 ve 1996 yılları yeniden değerkeme oranlarını uygulamak suretiyle 4.410.825.300 TL değerk üzerinden 36.325.570.- TL istenmesinde kanuni isabet olmadığđ, öte yandan 2464 s. Yasasının çevre temizlik vergisi ve Harçlar Yasasının tapu harçları ile ilgili bölümlerinde söz konusu olan vergi ve harçların tahsilinde her yıl yeniden yapılan değerkeme oranlarının uygulanması sonucu bulunan matrah üzerinden alınacakları hükme bağlanmış olup harcamalara katılma paylarının genel beyan döneminde beyan edilen emlak değeriine yeniden değerkeme oranlarının uygulanması sonucu bulunan matrah üzerinden hesaplanacağına dair bir hükmün 2464 s. Yasanın 89. maddesinde bulunmaması sebebiyle yol harcamalarına katılma payının cari yıl yeniden değerkeme oranlarının emlak vergisi matrahına uygulanarak hesaplanması ve çıkan miktarın davacıdan istenmesinin kanuni olarak mümkün bulunmadığı gerekçesiyle kabul ederek dava konusu yapılan 15.025.570 TL. yi terkin eden Balıkesir Vergi Mahkemesinin 27.2.1997 gün ve 1997/83 s. kararının: usul ve kanuna aykırı olduğu ileri sürölerek bozulması istenilmektedir.

Savunmanın Özeti: Savunma verilmemiştir.

Savcı Yuva Ertan''ın Düşüncesi: İleri sürülen bozma nedenleri, 2577 s. İdari Yargılama Usulü Yasasının 49. maddesinin 1 numaralı bendinde ön görülen sebeplerden hiçbirisine girmediğinden, temyiz isteğinin reddi ile hukuka ve usul hükümlerine uygun bulunan vergi mahkemesi kararının onanması gerekeceği düşünülmektedir.

Tetkik Hakimi Özlem Erdem Karahanoğulları''nın Düşüncesi: İleri sürülen iddialar usule ve hukuka uygun vergi mahkemesi kararının bozulmasını gerektirecek nitelikte bulunmadığından temyiz isteminin reddi gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Dokuzuncu Dairesince işin gereği görüşüldü: Temyiz edilen Balıkesir Vergi Mahkemesinin 27.2.1997 gün ve 1997/83 s. kararında 2577 s. İdari Yargılama Usulü Yasasının 49. maddesinin 1. fıkrasında sayılan bozma nedenlerinden hiçbirisinin bulunmadığı anlaşıldığından temyiz isteminin reddine, anılan mahkeme kararının onanmasına 1.569.400.- TL ilam harcının temyiz isteminde bulunandan alınmasına,

20.10.1998 gününde **oybirliği** ile karar verildi.

Kaynak: DKD. Sayı 100 s: 418

Telefon: +90 (312) 473 84 23

E-Posta: mts@mevzuattakip.com.tr

Adres: Çetin Emeç Bulvarı Hürriyet Cad. No: 2/12 Çankaya ANKARA